

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

18 februari 2007

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren **Kris Van Dijck** en **Robert Voorhamme**, mevrouw **Kathleen Helsen**
en de heren **Sven Gatz** en **Dirk De Cock** –

houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°,
van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997

BELANGENCONFLICT

VERSLAG

van de **Gemengde Overlegcommissie**
Vlaams Parlement – Parlement van de Franse Gemeenschap
uitgebracht door de heer **Robert Voorhamme**

Samenstelling van de delegatie:

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten.

Leden:

de heer Joris Van Hauthem;
mevrouw Cathy Berx;
de heer Robert Voorhamme;
de heer Sven Gatz;
de heer Kris Van Dijk;
de heer Jef Tavernier.

Zie:

1163 (2006-2007)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Advies Raad van State
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting
- Nr. 4: Amendementen
- Nr. 5: Verslag

INHOUD

	Blz.
1. Uiteenzetting door mevrouw Marleen Vanderpoorten, voorzitter van de delegatie van het Vlaams Parlement	4
2. Uiteenzetting door de heer Jean-François Istasse, voorzitter van de delegatie van het Parlement van de Franse Gemeenschap	5
3. Bespreking	6
3.1. Tussenkoms van de heer Kris Van Dijck	6
3.2. Tussenkoms van de heer Joris Van Hauthem	8
3.3. Tussenkoms van de heer Jef Tavernier.....	8
4. Besluit	9

DAMES EN HEREN,

De Gemengde Overlegcommissie Vlaams Parlement – Parlement van de Franse Gemeenschap hield op 11 februari 2008 onder het gezamenlijke voorzitterschap van mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heer Jean-François Istasse een overlegvergadering conform artikel 32, §1bis, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De overlegcommissie behandelde de motie betreffende een belangenconflict aangenomen door het Parlement van de Franse Gemeenschap in zijn plenaire vergadering van 13 december 2007, naar aanleiding van het voorstel van decreet houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

De delegatie van het Vlaams Parlement bestond uit mevrouw Marleen Vanderpoorten, voorzitter, de heren Joris Van Hauthem, Robert Voorhamme, Sven Gatz, Kris Van Dijck en Jef Tavernier.

De delegatie van het Parlement van de Franse Gemeenschap bestond uit de heer Jean-François Istasse, voorzitter, de dames Françoise Bertieaux en Julie De Grootte en de heren Rudi Vervoort en Paul Galand.

De heer Christian Daubie, secretaris-generaal van het Parlement van de Franse Gemeenschap, en de heer Gerit Vermeylen, directeur Decreetgeving van het Vlaams Parlement, woonden de vergadering bij.

1. Uiteenzetting door mevrouw Marleen Vanderpoorten, voorzitter van de delegatie van het Vlaams Parlement

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten*, voorzitter van de delegatie van het Vlaams Parlement, zegt dat de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie op 13 en 29 november, en op 6 en 13 december 2007 het voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 behandelde (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08*, nr. 1163/1).

Bij brief van 23 mei 2007 werd het advies van de Raad van State gevraagd over het voorstel van decreet (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr. 1163/2). Op 13 november had de toelichting plaats.

Op 29 november werd beslist om over het voorstel van decreet een hoorzitting te organiseren met directieleden en medewerkers van de faciliteitscholen uit de Rand. De hoorzitting had plaats op 6 december (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr. 1163/3).

De bespreking en stemming, na amendering, van het voorstel van decreet vond plaats op 13 december 2007.

Bij brief van 13 december 2007 heeft mevrouw Françoise Schepmans, eerste ondervoorzitter van het Parlement van de Franse Gemeenschap, aan de voorzitter van het Vlaams Parlement de motie overgezonden die het Parlement van de Franse Gemeenschap diezelfde dag eenparig had aangenomen betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het voorstel van decreet houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997. De motie werd overgemaakt aan de politieke fracties in het Vlaams Parlement en aan de leden van de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

De motie zegt dat het Parlement van de Franse Gemeenschap van oordeel is dat het voorstel van decreet van die aard is dat het de Franstalige inwoners van de randgemeenten discrimineert en ernstige schade toebrengt aan de belangen van de Franstalige Belgen en bijgevolg aan de belangen van het Parlement van de Franse Gemeenschap.

De motie stelt in de overwegingen dat het voorstel van decreet eenzijdig de vroegere akkoorden over het pedagogisch toezicht inzake de Franstalige scholen uit de zes randgemeenten in vraag stelt. Verder is het Parlement van de Franse Gemeenschap van mening dat het voorstel van decreet afbreuk doet aan de taalfaciliteiten inzake onderwijs die werden toegekend aan de Franstaligen in die zes gemeenten, faciliteiten die worden gegarandeerd door de Grondwet en de wetten op het gebruik van de talen. Het voorstel van decreet zou volgens de motie ernstige schade toebrengen aan de belangen van de leerlingen en leerkrachten en dreigt de goede werking van de Franstalige scholen in de rand te ondergraven door het opleggen van een leerplan, de eindtermen en ontwikkelingsdoelen van de Vlaamse Gemeenschap. Het Parlement van de Franse Gemeenschap stelt tot slot in haar overwegingen dat het Parlement van de Franse Gemeenschap instaat voor de solidariteit tussen alle Franstaligen in België.

Gelet op artikel 32, §1ter, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat stelt dat de schorsing van de procedure eerst aanvang neemt na indiening van het verslag, werd het commissieverslag bij brief van 14 januari 2008 overgezonden aan de voorzitter van het Parlement van de Franse Gemeenschap.

Conform artikel 32, §§1bis en 1ter, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen moet een overleg plaatsvinden tussen de be-

trokken assemblees. Daarom heeft mevrouw Marleen Vanderpoorten als voorzitter van het Vlaams Parlement bij brief van 22 januari 2008, gericht aan de heer Jean-François Istasse, voorzitter van het Parlement van de Franse Gemeenschap, gemeld dat een overlegvergadering tussen een delegatie van beide assemblees zou plaatshebben op 11 februari 2008.

De delegatie van het Vlaams Parlement is benoemd door de plenaire vergadering van 9 januari 2008 en bestaat uit: de heer Joris Van Hauthem (Vlaams Belang), mevrouw Cathy Berx (CD&V), de heren Sven Gatz (Open Vld), Robert Voorhamme (sp.a-spirit), Jef Tavernier (Groen!) en Kris Van Dijck (N-VA) en mevrouw Marleen Vanderpoorten (Open Vld).

2. Uiteenzetting door de heer Jean-François Istasse, voorzitter van de delegatie van het Parlement van de Franse Gemeenschap

De heer *Jean-François Istasse*, voorzitter van de delegatie van het Parlement van de Franse Gemeenschap, betuigt zijn dank voor het organiseren van deze overlegvergadering. Hij stelt de delegatie van het Parlement van de Franse Gemeenschap voor: de heer Rudi Vervoort, mevrouw Julie De Grootte, mevrouw Françoise Bertieaux en de heer Paul Galand.

Op 13 december 2007 heeft het Parlement van de Franse Gemeenschap inderdaad een motie betreffende een belangenconflict aangenomen ten gevolge van de stemming in de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie van het Vlaams Parlement van het voorstel van decreet houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997. Het Parlement van de Franse Gemeenschap meent dat het voorstel van decreet afbreuk doet aan de taalfaciliteiten inzake onderwijs toegekend aan de Franstaligen in die zes gemeenten en die gewaarborgd worden door de Grondwet en de wetten op het gebruik van de talen.

De aanneming van dit voorstel van decreet stelt eenzijdig een einde aan de vorige akkoorden over het pedagogisch toezicht van de Franstalige scholen in de zes randgemeenten. Er is een gelijkaardig voorbeeld in Moeskroen waar een Vlaamse school geïnspecteerd wordt. Daar stelt zich geen probleem.

Het voorstel van decreet stelt de toepassing in vraag van de protocolakkoorden van 1970 en 1973, ondertekend door de twee nationale ministers van Onderwijs. Die akkoorden voorzagen inderdaad dat de pedagogische inspectie van de Franstalige lagere en kleuterscholen in het Nederlandstalig gebied, moest

gebeuren door de leden van de inspectie van de Franse taalrol.

Het voorstel houdt geen rekening met de bepalingen van artikel 5 van de bijzondere wet van 21 juli 1971 over de bevoegdheid en de werking van de cultuurraden die de toepassingsmaatregelen behoudt inzake Onderwijs in het voordeel van de inwoners van de randgemeenten. Deze maatregelen mogen slechts gewijzigd worden wanneer er een akkoord is van beide raden. Door het aannemen van het voorliggende voorstel van decreet heeft de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie van het Vlaams Parlement eigenlijk een einde gemaakt aan de standstill-waarborg van de onderwijsfaciliteiten die in de randgemeenten werden toegekend. Het voorstel van decreet leidt tot een eenzijdige herziening van deze waarborg zonder daarover voorafgaand overleg te houden tussen beide gemeenschappen.

Bovendien brengt dit voorstel van decreet ernstige schade toe aan de belangen van de leerlingen en de leerkrachten en het is niet goed voor de werking van de Franstalige scholen doordat een aantal zaken worden opgelegd zoals de eindtermen en het naleven van de leerprogramma's van de Vlaamse Gemeenschap. Er is dus geen respect voor het specifieke karakter van deze onderwijsinstellingen en hun toekomst zou zelfs in gevaar kunnen komen.

Het voorstel van decreet dat in de commissie van het Vlaams Parlement werd aangenomen, berokkend schade aan de rechten van de Franstaligen in de Brusselse rand en aan de solidariteit tussen de Franstaligen van ons land, want de kinderen van de faciliteitenscholen in de randgemeenten zullen niet langer de keuze hebben tussen een Nederlandstalige of Franstalige school.

Dit voorstel van decreet leidt ook tot een aantal inadequaties: door dit decreet zouden de Franstalige scholen in de zes randgemeenten onderworpen zijn aan de pedagogische inspectie die gebeurt door mensen die niet over de nodige competenties en instrumenten beschikken om de perfecte overeenstemming tussen de lessen die worden gegeven en de te bereiken eindtermen na te gaan en door personen die de onderwijstaal niet beheersen. Ze zouden een beheersplan of -contract moeten ondertekenen met een Vlaams centrum voor leerlingenbegeleiding dat niet kan antwoorden op de vragen van de Franstalige leerlingen. En ze zouden verplicht zijn om de door de Vlaamse Gemeenschap goedgekeurde lesprogramma's toe te passen. Deze maatregelen zijn zeker niet aangepast aan de specificiteiten van een Franstalig onderwijs.

Omwille van al deze redenen gaat het Parlement van

de Franse Gemeenschap ervan uit dat het voorstel van decreet houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 ernstig schade toebrengt aan de belangen van de Franse Gemeenschap en haar inwoners.

3. Bespreking

3.1. Tussenkoms van de heer Kris Van Dijck

Om het standpunt van de indieners van het decreetsvoorstel met betrekking tot het door het Parlement van de Franse Gemeenschap ingeroepen belangenconflict te situeren, is het volgens de heer *Kris Van Dijck* aangewezen om eerst duidelijk de doelstelling, inhoud en draagwijdte van het betwiste voorstel te situeren.

Achterliggend aan dit voorstel van decreet is het politieke standpunt van het Vlaams Parlement en van de Vlaamse Regering. Het kan namelijk beleidsmatig niet verantwoord worden dat de Vlaamse Gemeenschap enerzijds de acht Franstalige basisscholen in de zes Vlaamse randgemeenten in aanzienlijke mate financiert en anderzijds onder eigen verantwoordelijkheid getuigschriften basisonderwijs aflevert aan de leerlingen van deze scholen wanneer ze deze scholen verlaten om hun opleiding elders verder te zetten, en dus de kwaliteit van het genoten onderwijs attesteert, zonder dat de Vlaamse overheid zicht heeft op de pedagogische invulling en werking van deze scholen. Hier zou toch het fundamentele bestuursprincipe moeten gelden dat wie financiert ook toezicht moet kunnen uitoefenen op de inhoudelijke besteding van de door hem toegekende middelen, alsook dat wie attesteert zo'n verklaring niet zou mogen afleveren zonder inhoudelijke zekerheid over datgene wat dit attest eigenlijk wil staven.

De Vlaamse parlementaire meerderheid en de Vlaamse Regering engageerden zich dan ook in het Vlaamse regeerakkoord om voor de pedagogische inspectie van deze acht Franstalige scholen een oplossing te zoeken.

Het betwiste voorstel van decreet past in die beleidsintentie, maar wil in eerste instantie vooral juridische duidelijkheid creëren, zowel voor de betrokken overheden, als de betrokken scholen en leerlingen, over het juridische statuut van deze scholen. Immers, zoals in het voorstel omstandig wordt uiteengezet, is er tussen de gemeenschappen en tussen juristen discussie over de juiste toepassing en gevolgen van de grondwettelijke bepalingen inzake onderwijs.

De indieners van het voorstel zijn van oordeel dat

die bepalingen, en meer specifiek artikel 127, §1, eerste lid, 2°, van de Grondwet – voordien artikel 59bis, §2, eerste lid, 2° – en artikel 127, §2, van de Grondwet – voordien artikel 59bis, §4 – zeker zoals ze geformuleerd zijn sinds de grondwetsherziening van 1988, tot gevolg hebben dat de Vlaamse Gemeenschap, op drie in de Grondwet zelf limitatief opgesomde uitzonderingen na die federale bevoegdheid zijn gebleven, exclusief bevoegd is. En dit dus met uitsluiting van elke andere gemeenschap, voor en over alle onderwijsinstellingen gesitueerd in het Nederlands taalgebied. Met andere woorden, de indieners zijn van mening dat de huidige situatie van de acht Franstalige scholen in de Vlaamse randgemeenten in strijd is met de Grondwet.

Zij baseren zich voor deze juridische stelling op het principe van de hiërarchie van de rechtsnormen en meer specifiek het primaat van de Grondwet boven elke andere rechtsregel, met inbegrip van de bijzondere wetten. Immers, zoals uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof – vroeger het Arbitragehof – sinds 1990 blijkt, moeten de bevoegdheidsverdelende regels in de bijzondere wetten in overeenstemming zijn met de grondwettelijke bevoegdheidsverdelende regels.

En het is de stelling van de indieners, onderbouwd in het voorstel van decreet, dat artikel 5 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap, dat de wettelijke basis vormt voor het zogenaamde protocol van 1970 inzake de pedagogische inspectie van de Franstalige scholen in de zes Vlaamse randgemeenten, indruist tegen de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling inzake onderwijs en dus als ongrondwettelijke bepaling niet toegepast kan en mag worden. In afgeleide orde geldt dit dus ook voor artikel 93 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Belangrijk hierbij is dat de indieners van mening zijn dat de grondwetgever van 1988 op geen enkele wijze nog een grondwettelijk achterpoortje wou laten bestaan – en dit ook niet heeft gedaan – dat zou toelaten om de uitdrukkelijk in de Grondwet zelf bepaalde bevoegdheidsverdeling inzake onderwijs toch nog via een bijzondere wet te omzeilen en dus uit te hollen, in casu onder de vorm van het toekennen van de bevoegdheid aan de Franse Gemeenschap om toch nog op het Nederlandse taalgebied te mogen optreden.

De heer Van Dijck benadrukt dat de indieners in hun voorstel van decreet dus geen uitspraak doen over de grondwettigheid van de betwiste bepaling van de wet

van 1971 voor de grondwetswijziging van 1988. Aanvullend worden in het voorstel nog twee andere juridische stellingen ontwikkeld, namelijk ten eerste dat enkel het zogenaamde protocol van 1970 een bijzondere wettelijke bescherming geniet – dit vloeit voort uit de tekst van artikel 5 van de wet van 1971 zelf – en ten tweede dat artikel 16bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen in deze niet van toepassing is omdat dit niet geldt voor gemeenschapsbevoegdheden. Bovendien en uiteraard mag ook dit artikel 16bis niet indruisen tegen de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling inzake onderwijs en zou het dus, als het wel van toepassing zou zijn – quod non – eveneens wat dit aspect betreft ongrondwettig zijn.

Dit alles leidt tot de juridische conclusie dat de Vlaamse Gemeenschap zeker sinds 1988 grondwettelijk exclusief bevoegd is voor de acht Franstalige basisscholen in de zes Vlaamse randgemeenten. Hieruit volgt dat de normale regelgeving die in Vlaanderen geldt voor het basisonderwijs ook geldt voor deze acht Franstalige basisscholen. En die regelgeving is in eerste instantie terug te vinden in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

Om enerzijds duidelijk aan te geven dat de Vlaamse Gemeenschap volgens de indieners sinds 1988 grondwettelijk bevoegd is voor de betrokken acht scholen en anderzijds omdat grondwettelijk de Vlaamse Gemeenschap op geen enkel moment afstand kon doen van die eigen grondwettelijke onderwijsbevoegdheid, willen de indieners niet alleen duidelijk maken dat de Vlaamse regelgeving inzake basisonderwijs principieel altijd van toepassing is geweest op deze scholen, maar kunnen ze grondwettelijk zelfs niet anders omdat het Vlaams Parlement uiteraard niet bevoegd is om te bepalen vanaf wanneer deze grondwettelijke bevoegdheid pas geldt. Daarom is dus gekozen voor het instrument van een interpretatief decreet dat dus per definitie terugwerkende kracht heeft tot op de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van het decreet basisonderwijs die authentiek geïnterpreteerd worden.

De heer Van Dijk benadrukt nogmaals dat het voorstel van interpretatief decreet voor de indieners in eerste instantie het instrument is om juridische duidelijkheid te krijgen over de Vlaamse bevoegdheid inzake deze scholen.

In die zin vindt de spreker het betreuenswaardig dat voorafgaand overleg tussen de ministers van Onderwijs van de Vlaamse en Franse Gemeenschap niet geleid heeft tot een andere piste om dit juridisch probleem op te lossen. Het is volgens hem eveneens betreuenswaardig dat ook de verenigde kamers van de Raad van State, aan wie het voorstel van decreet werd overgemaakt voor advies, na ongeveer vijf

maanden de tijd gehad te hebben, niet verder zijn gekomen dan de vaststelling dat er inderdaad een grondwetsdiscussie is en dat het de Raad niet toekomt om deze controverse te beslechten. De Raad van State verwees naar het Grondwettelijk Hof als bevoegde instantie om dit conflict te beslechten (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1163/2*).

Daarom was er geen andere optie dan te pogen dit voorstel van decreet zo snel mogelijk te stemmen om zo een procedure voor het Grondwettelijk Hof uit te lokken en zo eindelijk uitsluitel te krijgen over deze rechtsvraag.

In die zin heeft het ingeroepen belangenconflict enkel tot gevolg dat voor alle betrokkenen juridische duidelijkheid weer verder wordt uitgesteld.

De heer Van Dijk merkt verder op dat men dit voorstel langs Franstalige kant ook verkeerd duidt. Het voorstel stelt uitdrukkelijk dat niet geraakt wordt aan de krachtens en in overeenstemming met de Grondwet voorziene taalfaciliteiten van de Franstalige leerlingen en hun ouders. Overigens, het Vlaams Parlement kan dit grondwettelijk ook niet. In die zin is de motivering van het belangenconflict op dit punt juridisch niet correct.

Verder benadrukt hij dat het voorstel geenszins beoogt de werking van de betrokken scholen in gevaar te brengen of de belangen van de betrokken leerlingen te schaden.

De erkenning van de pedagogische eigenheid van deze scholen als brug tussen twee onderwijssystemen wordt niet in vraag gesteld. De overstap naar beide secundaire systemen moet vlot kunnen blijven verlopen. In Brussel wordt overigens dagelijks ervaren dat die overstap wel degelijk mogelijk is.

De inwerkingtreding van het voorstel van decreet wordt pas voorbehouden voor 1 september 2009. Er is dus ruimte en tijd voor overleg met de scholen en de Franse Gemeenschap, specifiek in functie van het bewaken van een vlotte overgang naar het Franstalig secundair onderwijs in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of het Franse taalgebied. Desgevallend wordt de eigenheid (brugfunctie) vertaald in vervangende ontwikkelingsdoelen, respectievelijk eindtermen zoals dit ook voor andere schoolgemeenschappen – zoals Freinet en Steiner – is gebeurd. Eindtermen en ontwikkelingsdoelstellingen moeten dus niet klakkeloos overgenomen worden.

De scholen kunnen blijven genieten – en misschien nog meer dan vroeger – van alle bijkomende voordelen die het Vlaamse onderwijsbeleid voorziet inzake gelijke kansen en andere ondersteuning. Het voorstel bevat geen enkele intentie om, ondanks de terugwer-

kende kracht van het voorstel, verworven en verkregen rechten of financiering in vraag te stellen. Be-doeling is uiteraard om enkel de toekomst te regelen.

Ten slotte zijn de indieners het niet eens met het standpunt dat het tot de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van het Parlement van de Franse Gemeenschap behoort om de belangen van de Franssprekenden in Vlaanderen te bewaken en te verdedigen. De heer Van Dijck merkt op dat, hoe emotioneel begrijpbaar ook, dit indruist tegen de Grondwet en dus tegen de fundamenten van de federale staat. Hij verwijst daarvoor naar de zogenaamde Carrefour-arresten van het Grondwettelijk Hof die dit uitdrukkelijk hebben gesteld.

Daarom wordt gevraagd om dit belangenconflict in te trekken en na de stemming van het voorstel het juridisch conflict te laten beslechten door het Grondwettelijk Hof. De heer Van Dijck engageert zich dat de Vlaamse overheid de uitspraak van het Grondwettelijk Hof zal naleven en er in tussentijd op het terrein niets zal wijzigen.

3.2. Tussenkomsst van de heer Joris Van Hauthem

De heer *Joris Van Hauthem* stelt dat de Vlaams Belangfractie achter de uiteenzetting van de heer Van Dijck staat. Hij wil wel nog terugkomen op een van de motivaties van het Parlement van de Franse Gemeenschap om het belangenconflict in te roepen: namelijk dat men niet unilateraal een aantal evenwichten in onevenwicht mag brengen, om het zo samen te vatten. Vooreerst, heeft het Vlaams Parlement, zoals de heer Van Dijck reeds stelde, niet de bevoegdheid om het taalgebruik in de rand- en andere taalgrensgemeenten te regelen, maar wel om het onderwijs te organiseren en de pedagogische inspectie daarop.

De collega's van het Parlement van de Franse Gemeenschap weten allicht ook dat deze aangelegenheid al zeer lang aansleept. Verschillende collega's van het Vlaams Parlement hebben sinds 1991 herhaaldelijk de opeenvolgende Vlaamse ministers van Onderwijs hierover ondervraagd. Telkens hebben de Vlaamse ministers van Onderwijs gepoogd om hierover in contact te treden met de voor Onderwijs bevoegde minister van de Franse Gemeenschap en telkens weer hebben zij het Vlaams Parlement moeten meedelen dat het niets opgeleverd heeft. Die hele saga staat beschreven in de memorie van toelichting bij het voorstel van decreet. De heer Van Hauthem hoopt dat de collega's van de Franse Gemeenschap ze gelezen hebben. Telkens stootten de Vlaamse ministers op een muur en kreeg de betrokken minister het antwoord dat op basis van de protocollen en de wet van 1971 – waarvan Vlaams Belang de grondwet-

telijkheid betwist – er geen vergelijk mogelijk is.

In zoverre dat in 2002 het Vlaams Parlement bijna unaniem, met uitzondering van één lid, een motie heeft goedgekeurd waarin aan de Vlaamse Regering gevraagd wordt: “de bestaande protocollen als nietig te beschouwen en in geen subsidie meer te voorzien voor het Franstalige onderwijs in de faciliteitengemeenten, indien zou blijken dat de Franstalige Gemeenschap niet tegemoetkomt aan die vraag en haar verplichtingen niet nakomt.” (*Parl. St. VI. Parl. 2001-02, nr. 981/2*). Men kan het het Vlaams Parlement niet kwalijk nemen dat het dit voorstel van decreet goedkeurt na al die mislukte overlegpogingen van de Vlaamse ministers. Het voorstel doet overigens geen enkele afbreuk aan de mogelijkheid om Franstalig onderwijs in die gemeenten te organiseren. Terloops merkt het lid op dat de Franstalige basisschool in Ronse wel is aangesloten bij een Vlaams centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB). Dat is blijkbaar geen probleem.

Na al deze mislukte pogingen om tot een vergelijk te komen kan men moeilijk beweren dat dit voorstel een unilaterale poging is om het Franstalig onderwijs, in casu in de zes faciliteitengemeenten, af te schaffen, zegt de heer Van Hauthem. In die zin betreurt het lid dat een belangenconflict werd ingeroepen. Het is natuurlijk het volste recht van het Parlement van de Franse Gemeenschap. Persoonlijk meent de heer Van Hauthem dat dit een verdragingsmanoeuvre is. Als men naar het Grondwettelijk Hof wil stappen, dan zal die de bevoegdheid eens en voorgoed duidelijk vastleggen.

3.3. Tussenkomsst van de heer Jef Tavernier

De heer *Jef Tavernier* sluit zich op een aantal punten aan bij de heer Van Dijck. Er zijn in deze zaak verschillende invalshoeken mogelijk. Vandaar kan men zowel voor de argumenten van de enen en als voor die van de anderen sympathie hebben. Daarom betreurt hij, net als de heer Van Dijck, het ontbreken van een nieuw geactualiseerd protocol tussen de ministers van Onderwijs. Dat zou een betere oplossing geweest zijn dan de juridische weg die nu gevolgd wordt.

Hij raadt de collega's, zowel van het Vlaams Parlement als van het Parlement van de Franse Gemeenschap, aan het verslag van de hoorzitting over het voorstel te lezen (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1163/3*). Directies en vertegenwoordigers van de Franstalige scholen uit de faciliteitengemeenten rond Brussel hebben een aantal gevoelige punten naar voren gebracht, waarvoor men begrip kan opbrengen maar die niet noodzakelijk juist zijn. Zo zijn er in dit dossier langs beide kanten dergelijke elementen.

Daarom betreurt het lid dat het overleg tussen de ministers niet tot resultaat leidt. Is het nog mogelijk om alsnog tot resultaat te komen? Ten tweede vraagt de heer Tavernier of men in dit stadium een prejudiciële vraag kan stellen aan het Grondwettelijk Hof of is dat niet mogelijk en moet men automatisch de procedure van het belangenconflict volgen?

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten*, voorzitter, antwoordt dat dit juridisch gezien in dit stadium niet tot de mogelijkheden behoort.

De heer *Paul Galand* neemt akte van de oproep van de heer Jef Tavernier dat er boven de verschillende standpunten heen nog altijd in de mate van het mogelijke een geest van dialoog zou zijn.

4. Besluit

De heer *Jean-François Istasse*, voorzitter, zegt in dit stadium de beslissing van het Parlement van de Franse Gemeenschap, namelijk dat het voorliggende voorstel van decreet de belangen van de Franstaligen ernstig schaadt, te herbevestigen. Het gaat inderdaad om een belangenconflict. De argumenten die hij heeft gehoord zitten op een ander niveau. Hij stelt voor dat de procedure zoals voorzien in de gewone wet wordt voortgezet.

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten*, voorzitter, stelt vast dat men nu niet tot een akkoord komt. Ze stelt voor om het voorstel van de heer Istasse te volgen en de procedure voort te zetten. Dit betekent dat het geschil voorgelegd wordt aan de Senaat. Die moet binnen dertig dagen nadat het geschil door het Vlaams Parlement bij hen aanhangig is gemaakt, een gemotiveerd advies verstrekken aan het Overlegcomité dat is ingesteld bij artikel 31 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het Overlegcomité beschikt dan eveneens over dertig dagen na ontvangst van het advies van de Senaat om bij consensus een beslissing te nemen of niet te nemen.

De verslaggever,

Robert
VOORHAMME

De voorzitter,

Marleen
VANDERPOORTEN
